

ZAKON O RATIFIKACIJI KONVENCIJE O FIZIČKOJ ZAŠTITI NUKLEARNOG MATERIJALA

ZAKON

O RATIFIKACIJI KONVENCIJE O FIZIČKOJ ZAŠTITI NUKLEARNOG MATERIJALA

("Sl. list SFRJ - Međunarodni ugovori", br. 9/85)

ČLAN 1

Ratifikuje se Konvencija o fizičkoj zaštiti nuklearnog materijala, sa priložima, zaključena 1979. godine u Beču, u originalu na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku.

ČLAN 2

Tekst Konvencije, sa priložima, u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na srpskohrvatskom jeziku glasi:

KONVENCIJA

O FIZIČKOJ ZAŠTITI NUKLEARNOG MATERIJALA

Države ugovornice ove konvencije,

Priznajući pravo svih država da razvijaju i koriste nuklearnu energiju u miroljubive svrhe i njihove legitimne interese za potencijalne koristi koje bi proizišle iz miroljubivog korišćenja nuklearne energije,

Uverene u potrebu da se olakša međunarodna saradnja u oblasti miroljubivog korišćenja nuklearne energije,

U želji da otklone potencijalne opasnosti od nezakonitog uzimanja i korišćenja nuklearnog materijala,

Uverene da su krivična dela u vezi sa nuklearnim materijalom pitanje koje izaziva ozbiljnu zabrinutost i da je potrebno hitno usvojiti odgovarajuće i efikasne mere u cilju sprečavanja, otkrivanja i kažnjavanja takvih krivičnih dela,

Svesne potrebe za međunarodnom saradnjom u cilju usvajanja efikasnih mera za fizičku zaštitu nuklearnog materijala u skladu s nacionalnim zakonodavstvom svake države ugovornice i ovom konvencijom,

Uverene da ova konvencija treba da olakša bezbedan transfer nuklearnog materijala,

Ističući, takođe, značaj fizičke zaštite nuklearnog materijala prilikom njegove upotrebe, skladištenja i prevoza u nacionalnim okvirima,

Uviđajući značaj efikasne fizičke zaštite nuklearnog materijala koji se koristi za vojne svrhe i podrazumevajući da će se u odnosu na takav materijal i dalje primenjivati mere stroge fizičke zaštite,

Saglasile su se o sledećem:

Član 1

Za svrhe ove konvencije:

(a) pod "nuklearnim materijalom" podrazumeva se plutonijum, izuzev onog u izotopskoj koncentraciji od preko 80% u plutonijumu - 238, uran 233, obogaćeni uran u izotopu 235 ili 233 uran koji sadrži mešavinu izotopa koji se javljaju u prirodi u svim oblicima osim u obliku rude ili ostatka rude svaki materijal koji sadrži jedan ili više gore pomenutih elemenata,

(b) pod "obogaćenim uranom u izotopima 235 ili 233" podrazumeva se uranijum koji sadrži izotope 235 ili 233, ili oba u tolikoj količini da je izotopski količnik zbira tih izotopa i izotopa 238 veći od količnika izotopa 235 i izotopa 238 koji se nalazi u prirodi,

(c) pod "međunarodnim prevozom nuklearnog materijala" podrazumeva se prevoz pošiljke nuklearnog materijala bilo kojim prevoznim sredstvom, koji će se vršiti i izvan teritorije države iz koje pošiljka potiče, od polaska iz postrojenja prevoznika u toj državi, završno sa dolaskom u postrojenje primaoca u državi krajnjeg odredišta.

Član 2

1. Ova konvencija se primenjuje na nuklearni materijal koji se koristi u miroljubive svrhe dok je predmet međunarodnog nuklearnog prevoza.

2. Izuzev čl. 3. i 4. i stava 3. člana 5, ova konvencija se primenjuje i na nuklearni materijal koji se koristi u miroljubive svrhe prilikom njegove upotrebe, skladištenja ili prevoza u nacionalnim okvirima.

3. Izuzev obaveza iz članova pomenutih u stavu 2. koje su u odnosu na nuklearni materijal koji se koristi u miroljubive svrhe prilikom njegove upotrebe, skladištenja ili prevoza u nacionalnim okvirima izričito preuzele države ugovornice, nijedna odredba ove konvencije ne može se tumačiti tako da predstavlja povredu suverenih prava države u vezi s korišćenjem, skladištenjem i prevozom takvog nuklearnog materijala na njenoj teritoriji.

Član 3

Svaka država ugovornica, u okviru svog nacionalnog zakonodavstva i u skladu s međunarodnim pravom, preduzima odgovarajuće mere kako bi, u što je moguće većoj meri, obezbedila da u toku međunarodnog prevoza nuklearnog materijala nuklearni materijal na njenoj teritoriji, ili brodu ili vazduhoplovu pod njenom jurisdikcijom, ukoliko takav brod ili vazduhoplov učestvuje u prevozu do te države ili iz nje, bude zaštićen u skladu sa stepenom zaštite opisanim u Prilogu I.

Član 4

1. Nijedna država ugovornica neće izvoziti niti dozvoljavati izvoz nuklearnog materijala ukoliko ne dobije garancije da će nuklearni materijal u toku međunarodnog prevoza biti zaštićen na način opisan u Prilogu I.
2. Nijedna država ugovornica neće uvoziti niti dozvoljavati uvoz nuklearnog materijala iz države koja nije ugovornica ove konvencije ukoliko ne dobije garancije da će nuklearni materijal u toku međunarodnog prevoza biti zaštićen na način opisan u Prilogu I.
3. Država ugovornica neće dozvoliti tranzit nuklearnog materijala između država koje nisu ugovornice ove konvencije preko svoje teritorije kopnenim ili unutrašnjim plovnim putevima ili preko svojih aerodroma i pomorskih luka ukoliko ne dobije garancije, u onoj meri u kojoj se one mogu dobiti, da će taj nuklearni materijal u toku međunarodnog prevoza biti zaštićen na način opisan u Prilogu I.
4. Svaka država ugovornica, u okviru svog nacionalnog zakonodavstva, primenjuje mere fizičke zaštite opisane u Prilogu I na nuklearni materijal koji se prevozi s jednog kraja njene teritorije u drugi međunarodnim vodnim putem, odnosno međunarodnim vazдушnim prostorom.
5. Država ugovornica odgovorna za pribavljanje garancija da će nuklearni materijal biti zaštićen na način opisan u Prilogu I, u skladu sa str. 1. do 3, utvrđuje i unapred obaveštava o tome one države preko čijih se teritorija očekuje tranzit nuklearnog materijala kopnenim putem ili unutrašnjim plovnim putevima, ili u čije će aerodrome ili pomorske luke takav nuklearni materijal ući.
6. Odgovornost za pribavljanje garancija, shodno stavu 1, može se međusobnim dogovorom preneti na državu ugovornicu koja u prevozu učestvuje kao uvoznik.
7. Nijedna odredba ovog člana ne može se tumačiti tako da na bilo koji način predstavlja povredu teritorijalnog suvereniteta i jurisdikcije neke države, uključujući i teritorijalni suverenitet i jurisdikciju nad vazдушnim prostorom i teritorijalnim morem.

Član 5

1. Države ugovornice određuju i obaveštavaju jedna drugu, neposredno ili preko MAAE, o svom centralnom organu i punktu za održavanje kontakata koji će biti odgovorni za fizičku zaštitu nuklearnog materijala i koordinaciju operacija povraćaja i drugih akcija službe bezbednosti u slučaju neovlašćenog uzimanja korišćenja ili izmene nuklearnog materijala ili osnovane opasnosti od takvih postupaka.
2. U slučaju krađe, pljačke ili bilo kog drugog nezakonitog odnošenja nuklearnog materijala ili osnovane opasnosti od takvih postupaka države ugovornice će, u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom, saradivati i, u najvećoj mogućoj meri, pružati pomoć u cilju povraćaja i zaštite takvog materijala svakoj državi koja to zatraži. Pri tome, pre svega:
  - (a) država ugovornica preduzima odgovarajuće mere da o svakoj krađi, pljački ili drugom nezakonitom odnošenju nuklearnog materijala ili osnovanoj opasnosti od takvih postupaka što pre obavesti druge države za koje smatra da su zainteresovane a, po potrebi, obavesti i međunarodne organizacije,
  - (b) zainteresovane države ugovornice, po potrebi, razmenjuju informacije međusobno ili s međunarodnim organizacijama u cilju zaštite ugroženog nuklearnog materijala, putem verifikacije ispravnosti kontejnera koji se koristi za prevoz, ili povraćaj nezakonito odnetog materijala i pri tome:
    - (i) usklađuju svoje akcije diplomatskim i drugim kanalima o kojima se postigne saglasnost,
    - (ii) pružaju pomoć, ukoliko bude zatražena,
    - (iii) obezbeđuju povraćaj nuklearnog materijala koji je ukraden ili nestao kao posledica pomenutih okolnosti.

Način realizacije ove saradnje utvrđuju zainteresovane strane ugovornice.

3. Države ugovornice međusobno saraduju i konsultuju se, po potrebi, neposredno ili preko međunarodnih organizacija, u cilju dobijanja smernica za projektovanje, održavanje i unapređenje sistema fizičke zaštite nuklearnog materijala u međunarodnom prevozu.

Član 6

1. Države ugovornice preduzimaju odgovarajuće mere, u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom, u cilju zaštite tajnosti informacija koje, shodno odredbama ove konvencije, prime kao poverljive od druge države ugovornice ili na osnovu učešća u nekoj aktivnosti u okviru primene ove konvencije. Ukoliko države ugovornice dostave međunarodnim organizacijama neke informacije kao poverljive, preduzimaju se mere u cilju zaštite tajnosti tih informacija.

2. Shodno ovoj konvenciji, ni od jedne države ugovornice neće se tražiti da dostavi informacije za koje ona, shodno nacionalnom zakonodavstvu, nema dozvolu da saopšti ili koje bi mogle ugroziti bezbednost odnosno države ili fizičku zaštitu nuklearnog materijala.

Član 7

1. Namerno učinjena sledeća dela:

(a) neovlašćeno primanje, posedovanje, korišćenje, transfer, izmena, raspolaganje ili rasturanje nuklearnog materijala koje izaziva ili može izazvati smrt ili ozbiljnu povredu nekog lica ili znatnu materijalnu štetu,

(b) krađa ili pljačka nuklearnog materijala,

(c) utaja ili pribavljanje nuklearnog materijala prevarom,

(d) svaki zahtev za dobijanje nuklearnog materijala pod pretnjom upotrebe ili upotrebom sile ili bilo kog drugog načina zastrašivanja,

(e) pretnja:

(i) da će se nuklearni materijal upotrebiti tako da prouzrokuje smrt ili ozbiljnu povredu nekog lica ili izazove znatnu materijalnu štetu, ili

(ii) da će biti učinjeno krivično delo navedeno u tački (b) da bi se neko fizičko ili pravno lice, međunarodna organizacija ili država primorali da izvrše ili ne izvrše neko delo,

(f) pokušaj da se izvrši krivično delo iz tač. (a), (b) ili (c),

(g) delo koje predstavlja saučesništvo u nekom od krivičnih dela navedenih u tač. (a) do (f) kažnjiva su shodno nacionalnom zakonodavstvu svake države ugovornice.

2. Svaka država ugovornica će za krivična dela navedena u ovom članu predvideti odgovarajuće kazne imajući u vidu njihovu težinu.

Član 8

1. Svaka država ugovornica preduzima potrebne mere u cilju uspostavljanja jurisdikcije u vezi s krivičnim delima iz člana 7, i to u sledećim slučajevima:

(a) kad je krivično delo učinjeno na teritoriji te države, odnosno broda ili vazduhoplovu registrovanom u toj državi,

(b) kad je navodni učinilac državljanin te države.

2. Svaka država ugovornica isto tako preduzima potrebne mere u cilju uspostavljanja jurisdikcije u vezi s tim krivičnim delima u slučaju kad se verovatni učinilac nalazi na njenoj teritoriji, a ona ne izvrši izručenje u skladu sa članom 11. ni jednoj od država navedenih u stavu 1.

3. Ovom konvencijom se ne isključuje primena krivičnog zakona u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.

4. Pored država ugovornica pomenutih u st. 1. i 2, svaka država ugovornica može, u skladu s međunarodnim pravom, uspostaviti svoju jurisdikciju u vezi s krivičnim delima navedenim u članu 7. ako učestvuje u međunarodnom prevozu nuklearnog materijala kao izvoznica ili uvoznica.

Član 9

Nakon što se uveri da okolnosti to nalažu, država ugovornica na čijoj se teritoriji nalazi verovatni učinilac preduzima, u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom, odgovarajuće mere, uključujući i pritvor, kako učinilac ne bi izbegao krivično gonjenje ili ekstradiciju. O merama preduzetim u skladu sa ovim članom bez odlaganja obaveštava one države koje treba da uspostave svoju jurisdikciju u skladu sa članom 8. a, po potrebi, i sve druge zainteresovane države.

Član 10

Država ugovornica na čijoj se teritoriji nalazi verovatni učinilac, ukoliko ne izvrši izručenje, predaje slučaj, bez izuzetka i neopravdanog odlaganja, svojim nadležnim organima u cilju krivičnog gonjenja, u skladu s postupkom, shodno zakonodavstvu te države.

Član 11

1. Smatra se da su krivična dela iz člana 7. dela koja podleže izručenju na osnovu svih eventualnih postojećih ugovora o ekstradiciji između država ugovornica. Države ugovornice se obavezuju da ova dela predvide kao dela koja podleže ekstradiciji u svim ugovorima o ekstradiciji koje ubuduće međusobno zaključče.

2. Ako država ugovornica koja uslovljava ekstradiciju postojanjem ugovora dobije zahtev za ekstradiciju od druge države ugovornice s kojom nema ugovor o izručenju, ona može, po svom izboru, smatrati ovu konvenciju kao zakonsku osnovu za izručenje u odnosu na ta krivična dela. Ekstradicija se vrši u skladu sa drugim uslovima predviđenim zakonodavstvom države kojoj je upućen takav zahtev.

3. Države koje ne uslovljavaju ekstradiciju postojanjem ugovora smatraće da ova krivična dela podleže ekstradiciji između njih u zavisnosti od uslova predviđenih zakonodavstvom države kojoj se podnosi takav zahtev.

4. Svako krivično delo smatra se za svrhu ekstradicije između država ugovornica delom učinjenim ne samo na mestu na kome se dogodilo već i na teritorijama država ugovornica koje treba da uspostave svoju jurisdikciju u skladu sa stavom 1. člana 8.

Član 12

Svakom licu protiv koga se u vezi sa krivičnim delima navedenim u članu 7. vodi postupak garantuje se pravičan tretman u svim fazama postupka.

Član 13

1. Države ugovornice jedna drugoj pružaju najveću moguću pomoć u vezi s krivičnim postupkom koji se vodi zbog krivičnih dela navedenih u članu 7, uključujući i davanje svih dokaza kojima raspolažu a koji su neophodni za vođenje postupka. U svim slučajevima se primenjuje zakon države kojoj je podnet takav zahtev.

2. Odredbe stava 1. ovog člana ne utiču na obaveze predviđene na osnovu bilo kog drugog ugovora, bilateralnog ili multilateralnog, kojim je u potpunosti ili delimično regulisana ili će se regulisati međusobna pomoć u krivičnim stvarima.

Član 14

1. Svaka država ugovornica obaveštava depozitara o svojim zakonima i propisima koji omogućavaju primenu ove konvencije. Depozitar periodično dostavlja te informacije svim državama ugovornicama.

2. Država ugovornica u kojoj se vodi krivični postupak protiv verovatnog učinioca, kad god je moguće, o konačnom ishodu postupka prvo obavesti one države koje su neposredno zainteresovane. Država ugovornica takođe obaveštava o konačnom ishodu i depozitara, koji o tome obaveštava sve države.

3. Kad god se krivično delo odnosi na nuklearni materijal koji se koristi u miroljubive svrhe, prilikom upotrebe, skladištenja ili prevoza u nacionalnim okvirima, a verovatni učinilac i nuklearni materijal ostanu na teritoriji države ugovornice na kojoj je to krivično delo učinjeno, nijedna odredba ove konvencije neće se tumačiti kao obaveza te države ugovornice da pruži informacije o krivičnom postupku koji se vodi zbog takvog krivičnog dela.

Član 15

Prilozi sačinjavaju sastavni deo ove konvencije.

Član 16

1. Nakon stupanja ove konvencije na snagu depozitar će svake pete godine sazvati konferenciju država ugovornica u cilju razmatranja primene Konvencije i njene adekvatnosti u pogledu preambule celokupnog operativnog dela i priloga u svetlu aktuelne situacije.

2. Nakon toga, većina država ugovornica može, u intervalima od najmanje pet godina, podnošenjem predloga depozitara u tom smislu, sazivati dalje konferencije sa istim ciljem.

Član 17

1. U slučaju spora između dve ili više država ugovornica u vezi s tumačenjem ili primenom ove konvencije, te države ugovornice će pokušati da spor reše putem pregovora ili na bilo koji drugi način miroljubivim rešavanjem sporova, koji je prihvatljiv za sve strane u sporu.

2. Bilo koji spor takve prirode koji se ne može rešiti na način predviđen u stavu 1, biće, na zahtev jedne od strana u sporu, podvrgnut arbitraži ili upućen Međunarodnom sudu pravde na odlučivanje. Ukoliko se strane u sporu koji se podnosi na arbitražu u roku od šest meseci od dana zahteva ne saglase o načinu arbitraže, svaka strana može od predsednika Međunarodnog suda pravde ili generalnog sekretara Ujedinjenih nacija tražiti da imenuje jednog ili više arbitara. U slučaju da se zahtevi strana u sporu razilaze, prioritet će imati zahtev upućen generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija.

3. Svaka država ugovornica može, u vreme potpisivanja, ratifikacije, prihvatanja ili odobravanja ove konvencije, odnosno pristupanja konvenciji, izjaviti da se ne smatra obaveznom da primeni jednu ili obe procedure za rešavanje sporova predviđene u stavu 2. Druge strane ugovornice nisu obavezne da se pridržavaju procedure za rešavanje sporova predviđene u stavu 2. u odnosu na državu ugovornicu koja je stavila rezervu na tu proceduru.

4. Svaka strana ugovornica koja je stavila rezervu u skladu sa stavom 3. može u svako doba povući tu rezervu tako što će o tome obavestiti depozitara.

Član 18

1. Ova konvencija će biti otvorena za potpisivanje svim državama u sedištu Međunarodne agencije za atomsku energiju u Beču i u sedištu Ujedinjenih nacija u Njujorku, od 3. marta 1980. godine do njenog stupanja na snagu.

2. Ova konvencija podleže ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju od strane država potpisnica.

3. Nakon stupanja na snagu, Konvencija će biti otvorena za pristupanje svim državama.

4. (a) Konvencija će biti otvorena za potpisivanje ili pristupanje međunarodnim organizacijama i regionalnim integracionim organizacijama ili organizacijama drugog karaktera, pod uslovom da su članice svake takve organizacije suverene države i da je takva organizacija nadležna za pregovaranje, zaključivanje i primenu međunarodnih sporazuma u vezi s pitanjima koja reguliše ova konvencija,

(b) U okviru svoje nadležnosti, ove organizacije u svoje ime vrše prava i ispunjavaju obaveze koje ova konvencija daje državama ugovornicama,

(c) Kada postane strana ugovornica ove konvencije, takva organizacija dostavlja depozitaru izjavu u kojoj su naznačene države članice organizacije, kao i oni članovi Konvencije koji se na nju ne primenjuju,

(d) Takva organizacija nema dodatno pravo glasa osim glasova svojih država članica.

5. Instrumenti o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju deponuju se kod depozitara.

Član 19

1. Ova konvencija stupa na snagu 30 dana od dana deponovanja 21 instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju kod depozitara.

2. Za svaku državu koja ratifikuje, prihvati ili odobri ovu konvenciju ili joj pristupi posle datuma deponovanja 21 instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju, Konvencija stupa na snagu 30 dana od dana deponovanja njenog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju.

Član 20

1. Bez štete po odredbe člana 16, država ugovornica može predložiti izmene ili dopune ove konvencije. Predlog izmena ili dopuna podnosi se depozitaru, koji o tome odmah obaveštava sve države ugovornice. Ako većina država ugovornica zahteva od depozitara da sazove konferenciju radi razmatranja predloženih izmena ili dopuna, depozitar svim državama ugovornicama upućuje poziv da prisustvuju konferenciji koja će početi najranije posle isteka 30 dana od dana upućivanja poziva. O svakoj izmeni ili dopuni usvojenoj na konferenciji dvotrećinskom većinom svih država ugovornica depozitar odmah obaveštava sve države ugovornice.

2. Izmene ili dopune stupaju na snagu za svaku državu ugovornicu koja deponuje instrument o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju izmena ili dopuna 30 dana od dana kad su dve trećine država ugovornica deponovale kod depozitara svoje instrumente o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju. Posle toga, izmene ili dopune stupaju na snagu za svaku drugu državu ugovornicu onog dana kada ta država ugovornica deponuje svoj instrument o ratifikaciji, prihvatanju ili odobravanju izmena ili dopuna.

Član 21

1. Svaka država ugovornica može otkazati ovu konvenciju putem pismenog obaveštenja upućenog depozitaru.

2. Prestanak važenja stupa na snagu sto osamdeset dana od dana prijema takvog obaveštenja od strane depozitara.

Član 22

Depozitar sve države odmah obaveštava o:

(a) svakom potpisivanju Konvencije,

(b) svakom deponovanju instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju,

(c) svakoj rezervi ili podvlačenju u skladu sa članom 17,

(d) svakom saopštenju koje bilo koja organizacija dostavi u skladu sa stavom 4 (c), član 18,

(e) stupanju ove konvencije na snagu,

(f) stupanju svake izmene i dopune ove konvencije na snagu, i

(g) svakom otkazivanju u skladu sa članom 21.

Član 23

Original ove konvencije, čiji su tekstovi na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku podjednako verodostojni, biće deponovan kod generalnog direktora Međunarodne agencije za atomsku energiju, koji će svim državama dostaviti overene kopije

Prilog I

Stepen fizičke zaštite koji treba primenjivati prilikom međunarodnog prevoza nuklearnog materijala u skladu s kategorizacijom iz priloga II

1. Stepen fizičke zaštite nuklearnog materijala za vreme uskladištenja vezanog za međunarodni prevoz obuhvata:

(a) za materijale iz III kategorije uskladištenje u prostoru koji se kontroliše,

(b) za materijale iz II kategorije uskladištenje u prostoru pod stalnim nadzorom straže ili elektronskih uređaja, okruženom fizičkom preprekom, sa ograničenim brojem ulaznih mesta pod odgovarajućom kontrolom, ili u bilo kom drugom prostoru sa sličnim stepenom fizičke zaštite,

(c) za materijale iz I kategorije uskladištenje u zaštićenom prostoru na način predviđen za II kategoriju, s tim što će pristup tom prostoru biti ograničen na pouzdana lica i pod kontrolom straže koja je u neposrednoj vezi sa odgovarajućim snagama bezbednosti. Posebne mere koje se u ovom kontekstu preduzimaju imaju za cilj otkrivanje i sprečavanje svakog napada, neovlašćenog pristupa ili neovlašćenog odnošenja materijala.

2. Stepen fizičke zaštite nuklearnog materijala u toku međunarodnog prevoza obuhvata:

(a) za materijale iz II i III kategorije prevoz se obavlja uz posebne mere predostrožnosti, uključujući i prethodni dogovor pošiljaoca, primaoca i prevoznika, kao i prethodni sporazum između fizičkih ili pravnih lica, shodno jurisdikciji i propisima zemalja izvoznica i uvoznica, kojim se utvrđuju vreme, mesto i postupak prenošenja odgovornosti za prevoz,

(b) za materijale iz I kategorije prevoz se obavlja uz iste posebne mere predostrožnosti predviđene za prevoz materijala iz II i III kategorije, s tim što će, pored toga, biti pod stalnim nadzorom u uslovima kojima se osigurava neposredna veza sa odgovarajućim snagama bezbednosti,

(c) za prirodni uran, izuzev urana u obliku rude ili ostatka rude, u okviru mera zaštite prilikom prevoza količine veće od 500 kg U predviđa se prethodno obaveštavanje o prevozu pošiljke u kome će se navesti način prevoza, očekivano vreme dolaska i potvrda prijema pošiljke.

Prilog II

Tabela kategorizacija nuklearnog materijala

Materijal	Oblik	Kategorija		
		I	II	IIIc)
1 Plutonijuma)	neozračenb)	2 kg i više	manje od 2 kg, ali više od 500 g	500 g i manje, ali više od 15 g
2 Uran-235	neozračenb)	5 kg i više	manje od 5 kg, ali više od 1 kg	1 kg i manje, ali više od 15 kg
	- uran obogaćen sa 20% U 235 i više			
	- uran obogaćen sa 10% U 235, ali manje od 20%		10 kg i više	manje od 10 kg, ali više od 1 kg
	- uran koji je obogaćen više od prirodnog, ali manje od 10% 235 U			10 kg i više

3 Uran-233   neozračenb)   2 kg i više manje od 2 kg, ali 500 g i manje ali
više od 500 g   više od 15 g

4 Ozračeno gorivo   osiromašen ili
prirodni uran,
torijum ili nisko
obogaćeno gorivo
(manje od 10%
sadržaja fisionog
materijala)d) e)

a) Svi oblici plutonijuma, izuzev onog sa izotopskom koncentracijom preko 80% u plutonijumu 238

b) Materijal koji nije ozračen u reaktoru ili materijal ozračen u reaktoru pri čemu je stepen radijacije 100 rad/h ili manje na rastojanju od jednog metra bez zaklona

c) Količine koje ne spadaju u III kategoriju a prirodni uran treba zaštititi onako kako to nalaže postupak obazrivog rukovanja takvim materijalom

d) Iako se preporučuje ovaj stepen zaštite države se mogu odlučiti za neku drugu kategoriju fizičke zaštite nakon procene specifičnih uslova

e) Drugo gorivo koje se na osnovu svog prvobitnog sadržaja fisionog materijala klasifikuje kao materijal iz I i II kategorije pre ozračenja može se svrstati u nižu kategoriju ukoliko je stepen radijacije veći od 100 rad/h na rastojanju od jednog metra bez zaklona.

ČLAN 3

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SFRJ".